

dette forslag ikke kan vedtages i Folketinget, medmindre forligskredsen er enig.

Derfor har alle selvfølgelig ret til at fremkomme med deres forslag i Folketinget, men man må bare sikre sig, at det ikke kan vedtages i Folketinget, medmindre forligskredsen er enig. Det var derfor, den daværende regering var nødt til at lade være med at fremsætte et forslag om fripladsgrænsen. Det var man nødt til, også selv om man havde lovet en anden part, nemlig Enhedslisten, at man ville gennemføre det. Det var man nødt til, fordi en aftale, der er indgået på ét tidspunkt, selvfølgelig går forud for den, man indgår bagefter.

Det, der er det usædvanlige, er jo selvfølgelig, at en regering fremsætter et forslag, inden man forhandler med forligskredsen. O.k., siger vi så, vi tilgiver i første omgang. Det er usædvanligt, at man har første behandling, inden man har forhandlinger, men vi forstår, at vi altså skal til drøftelser, og jeg håber, det sker hurtigst muligt, for ellers bliver det et brud.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Venstres ordfører har ikke i sine svar siden mit indlæg haft tid til at kommentere det med praktikerne. Det forstår jeg godt, for der er mange spørgsmål at tage sig af, men jeg vil gerne prøve en gang til.

En ting er, at en Venstremand fra Frederiksberg Kommune er blevet overbevist om, at det faktisk kan være en rimelig god idé med modersmålsundervisning, men der er faktisk også andre. Det er faktisk sådan, at en række politikere og uddannelsesansvarlige fra kommuner landet over har rettet henvendelse til undervisningsministeren for at høre, om han i det mindste ikke kunne sørge for, at pengene blev tilbage, hvis man massakrerede undervisningen i modersmålet på anden vis.

Det, jeg egentlig bare vil spørge fru Gitte Lillelund Bech om, er, om fru Gitte Lillelund Bech tror, at det er muligt, at man, selv om man render rundt og sådan rent teoretisk er fuldstændig lodret imod noget, der foregår i praksis, kan blive klogere af at høre på praktikerne og på, hvad de siger; om det er en mulighed, eller om det er noget, vi kan afskrive én gang for alle, og at alt skal foregå i teorien.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

I forbindelse med fru Gitte Lillelund Bechs svar på fru Anne Baastrups spørgsmål om, hvorvidt børn fra EU-landene skulle have modersmålsundervisning, fordi man måtte regne med, at de måske skulle tilbage til deres hjemland, vil jeg gerne spørge fru Gitte Lillelund Bech, om ikke børn fra øvrige lande også kunne tænkes på et tidspunkt at vende tilbage til deres oprindelsesland og dermed også have brug for modersmålsundervisning.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til hr. Aage Frandsen: Som jeg refererede, er jeg orienteret om, at undervisningsministeren vil tage en drøftelse inden tredjebehandlingen.

Til fru Lene Jensen: Det er fuldstændig korrekt. Der har været så mange spørgsmål, så jeg slet ikke er nået til det med praktikerne Jan Jørgensen fra Frederiksberg.

Det er jo lige præcis det, som man kan sige at forslaget her indebærer. Hvis man på Frederiksberg siger, at man rent faktisk tror på, at det her er den rigtige vej at gå, fordi man synes, at man kan se, at det er en positiv vej at gå for at lave integration, så er Frederiksberg Kommune jo i deres gode ret til med det her lovforslag i hånden at sige: Vi vælger faktisk at tilbyde modersmålsundervisning; derudover er vi så forpligtede til, at vi skal give sprogstimulering ned til 3-årsalderen.

Men det kunne jo tænkes, at der var en anden kommune, der sagde: Nej, vi synes faktisk, at vi kan lave en integrationsindsats, som er anderledes, vi vil hellere sætte ind med tosprogede lærere i folkeskolen. Andre vil gøre noget andet. Så har man altså frie hænder til at gøre det. Og det er jo lige præcis det, som er hele kernen, hele nøglen i forslaget her, at kommunerne får frihed til at lave den integrationsindsats over for de tosprogede børn, som de ønsker.

Så hvis Jan Jørgensen på Frederiksberg ønsker at fortsætte med modersmålsundervisningen, skal han være velkommen til det. Det bliver så på det kommunale budget. Jeg mener faktisk, at på Frederiksberg kan man gøre lige præcis, hvad man har lyst til, inden for det her område, netop med den her lovgivning i hånden.

Kl. 10.35

Til fru Bodil Kornbek vil jeg sige, at børnene fra EU- og EØS-landene jo ikke skal have modersmålsundervisning i henhold til direktivet.